

Конфиденциално

До:

Г-жа Теменужка Петкова
Министър на Енергетиката

*Отн: Доказателства и Аргументи, Позволяващи Защита по Линия на
Отговорността в Арбитража „Белене“*

Уважаема госпожо Петкова,

Пиша Ви настоящото писмо, с ясното съзнание за необходимостта от преоценка и нов поглед върху развитието на процесите по проекта АЕЦ „Белене“ и вземане на неотложни бързи мерки, във връзка с Арбитражното дело, заведено от Атомстройекспорт срущу НЕК ЕАД и свързаното дело на НЕК ЕАД срещу Уорли Парсънс.

Споделям тези мои доказателства и констатации на база:

- позицията ми на пряк участник в изграждането и управлението на обекта от 1985 год. до настоящия момент;
- почти пълно припокриване и взаимно допълване на резултатите и констатациите от извършената от АДФИ (под Ваше ръководство) финансова инспекция в НЕК ЕАД (доклад № ДИИСФ – 0014/п.04.2012 г.) с резултатите и констатациите от техническата експертиза на документацията (пред търгова, търгова и след търгова), извършена от мен в периода август 2013 – септември 2014 год. във връзка с мое обследване на строителните конструкции на АЕЦ“Белене“ от 2008 год.

В тази връзка, позволете ми първоначално да представя дейността си до момента.

От 1985 до 1987 год., като технически ръководител, отговарях за изпълнението на баластровата възглавница на 1-ви блок на АЕЦ“Белене“. От 1987 до 1989 год., като проектант, участвах в препроектирането на проекта на реакторно отделение на 1-ви блок – АЕЦ“Белене“, за изграждане на строителната част от сглобяем на монолитен вариант, както и участвах в проектирането на подфундаментна и фундаментна плоча на 1-ви блок. От 1989 до 1991 год., като зам.директор на Дирекция „Контрол, качество и лаборатории“, отговарях за строителните дейности по 1-ви блок до кота 13,200. От 1991 до 1994 год. след спирането на обекта, като управител на „РДК Инженеринг“, със собствена патентна технология, осъществих консервация на конструкциите от херметичния обем на реакторно отделение на 1-ви блок. От 2001 год. до 2003 год., като зам.управител на НЕК ЕАД клон „АЕЦ-Белене“ в част „Инвестиции, консервация, лицензиране и предпроектни разработки“,

Конфиденциално

пряко отговарях и извърших дейности по подготовката за лицензиране на площадката на АЕЦ „Белене“. От 2003 до 2005 год., като управител на клон „АЕЦ Белене“, съдействах за извършване на всички дейности по лицензиране и подготовката на тръжната документация за изграждането на обект „АЕЦ Белене“. От 2005 год. до 2012 год., като гл.специалист „строителни дейности“, участвах пряко във всички подготвителни и преговорни процеси с руската страна по проекта АЕЦ „Белене“. От 2012 год. до настоящия момент съм „Инженер-инвестиционен контрол - строителни конструкции“ към отдел „Инвестиционни дейности – Белене“ към НЕК ЕАД.

Както вече писах, от 1987 до 1989 год., като проектант в „База за развитие и внедряване“ към АЕЦ „Белене“, съвместно с колежка проектант, извършихме под ръководството, прякото им наблюдение и съответното съгласуване с тогавашния „Съветски авторски надзор“ препроектиране на строителната част на Реакторно отделение на блок 1 от сглобяем вариант в монолитен. Същността на това препроектиране се изразяваше в премахване на предварително изготвени в ЗСК „Ген.Ганецки“- гр.Плевен стоманобетонни конструкции („ячейки“), чието предназначение беше да послужат като кофраж за изграждането на стените в Реакторно отделение и Дизел-генераторна (1 клетка) станция на блок 1 на АЕЦ„Белене“ и изграждане на стените чрез сменяем кофраж тип „НОЕ“. При оригиналния вариант на Атоменергопроект – Киевско отделение, предварително изготвените конструкции оставаха в състава на изградените стени, като не даваше възможност за визуален контрол на качеството на излетия бетон и контрол на същия в последствие.

Както ще се убедите от по-нататъшното изложение, именно ***тази замяна показва наличието на значим конструктивен (проектантски) дефект, който при оригиналния руски проект остава скрит.***

През 2001-2005 год., след взетото „по принцип“ решение на МС за рестартиране на проекта „АЕЦ Белене“ и особено в частта му доизграждане на 1-ви блок с построените конструкции и доставено оборудване, ръководството (и в мое лице) на клон „АЕЦ Белене“, предприехме дейности по преглед, ревизия и оценка на качеството на извършените строително-монтажни работи, включително с представители на потенциални участници в доизграждането – „Шкода-ядрено машиностроене“ Чехия, „Атоменергопроект-Москва“ и „Атомстройекспорт“ Русия. Резултатите от тези посещения и оценки се оформяха в двустранно подписани протоколи. Едновременно с тези дейности и във връзка с посещенията на правителствени лица (президент и премиер), чуждестранни лица (комисарят по „Енергетика и транспорт“ към ЕК), извършихме обработка на повърхността на стените на реакторно отделение и дизел-генераторната станция 1 клетка.

Конфиденциално

През 2004 год., при оглед от мен, се констатираха по нанесеното покритие значителни дефекти – напречни пукнатини по цялата височина от кота 0,00 до кота 13,20. Цялата информация по този проблем, изнесох в доклад пред международната конференция на Булатом през 2005 год. Това го извърших и поради обстоятелството, че съгласно подписаните през 2004 год. протоколи, от една страна и тръжната документация за изграждане на АЕЦ „Белене“, от друга страна, Атомстройекспорт беше длъжен да извърши подробно обследване и **да потвърди възможността за доизграждане на блок 1 с изградените до момента строителни конструкции и доставеното оборудване. Нещо повече, в разработените и приети ДОВОС, Технико-икономически анализ за изграждане на АЕЦ „Белене“ и Тръжните документи, варианта „Доизграждане с изградените строителни конструкции и доставено оборудване“ беше основен.**

От 30.04.2005 год. (датата на освобождаването ми като управител на клон „АЕЦ-Белене“, поради изтичане на срока на договор за управление и преназначаването ми на длъжност гл.специалист – строителни дейности към ГУП „АЕЦ-Белене“) до февруари 2006 год., нямах задължение, както и правомощия да контролирам процеса по обследване на конструкциите от страна на потенциалните участници в търга за АЕЦ“Белене“.

Така или иначе, останах напълно удовлетворен, когато разбрах, че комисията по търга е приела вариант за изграждане на АЕЦ „Белене“ с неизползване на строителните конструкции. Още през 2005 год. за мен беше ясно, че изградените конструкции са негодни за дострояване. Независимо от това, през 2008 год., непосредствено преди началото на разрушаването на изградените конструкции на Реакторно отделение на блок-1 (по Допълнение 3), след няколкократно разговори с тогавашния Управител на Предприятие „АЕЦ Белене“, получих разрешение да направя собствено обследване на конструкцията. Обследването го извърших по собствено разработена (на основата на международно приети стандарти) методика, със собствен транспорт и по принцип за собствено моя информация и документиране. Включително част от „ядките“ (веществените доказателства), които взех от конструкцията, и в настоящия момент съхранявам при мен. Независимо от това, след обследването, пузнах неофициален (по тяхно желание) доклад до управителя и зам.управителя на Предприятие „АЕЦ-Белене“ с пълна информация за констатациите, изводите и начина на действие в развитие. Развитие не последва.

В края на март 2012 год. с решение на Министерски съвет (потвърдено от НС) проекта АЕЦ „Белене“ беше прекратен. Последва арбитражен иск за почти един милиард евро от страна на АСЕ. В средата на 2013 год., след като получих информация за процесуалния представител на НЕК в Арбитража и неговия български представител, проведох среща в София с представителя от

Конфиденциално

българска страна, на която му съобщих за обследването си през 2008 год. и за възможността за използването му. Резултат след тази среща нямаше. На 08.08.2013 год. с мен бе проведено интервю от страна на процесуалния представител на НЕК в Арбитража – Уайт енд Кейс. След това интервю повече не бях потърсен. От този момент на проявена незаинтересованост от страна на Уайт енд Кейс, започнах моя независима работа, извън работното ми време, която не ми е възлагана служебно и не ми е в разписаните служебни задълженията. Работата включваше преглед на цялата пред-тръжна, тръжна и след-тръжна документация, като я съпоставих с контекста на проведеното от мен през 2008 год. обследване на строителните конструкции. В процеса на работата постигнах (от моя гледна точка) съществени заключения по отношение на груби нарушения и в трите периоди – пред търгов, търгов и след търгов от страна на АСЕ. В тази връзка, в началото на май осъществих и първия си контакт с адвокат Първан Първанов – член на Ню Йоркската и Софийската адвокатски колегии и специалист по международен арбитраж. След като го запознах с това, което съм установил и с което разполагам, и след като той прецени, че има реална възможност, документите и тезата да се използват като съществен аргумент в Арбитража в полза на НЕК, подписахме договор по закона на щата Ню Йорк и започнахме интензивна работа по юридическото изчистване и формирането на правна теза за пред Трибунала. Тук е мястото да спомена, че бях впечатлен от капацитета и високия професионализъм на Адв. Първанов. Без него, тезата и доказателствата които имах, нямаха реален шанс да получат обема и вида, в който ги представихме в последствие пред Уайт & Кейс , НЕК и МИЕТ. Фактически, аз след 08.08.2013 год. до 01.05.2014 год., и аз и Адв. Първанов, след 01.05.2014 год., не сме извършвали нищо по-различно от това, което са извършвали Уайт § Кейс. Разликата е единствено в числеността на екипите и това, че ние се насочихме към тезата за максимален резултат в интерес на НЕК от защитата пред Трибунала, а не минимизиране на искове от АСЕ. И естествено това, че на тях им бе задължение по договор, за което им се плаща, докато за нас беше работа в интерес на НЕК и държавата, като естествено разчитахме на справедливо възнаграждение при използване на тази работа от страна на Уайт § Кейс. Тук няма да се спирам в подробности (при желание от Ваша страна, ще Ви дам пълната информация) за това, как Уайт § Кейс първо протакаха повече от два месеца кореспонденцията си с мен през Адв. Първанов, докато накрая успяха да вкарат в тези разговори и прекалено много хора и от НЕК и от МИЕТ (при все, че аз държах на пълна конфиденциалност по отношение на информацията си по обясними причини за сигурност от лично и професионално естество). След това, един ден преди първите изслушвания пред Арбитража, Уайт § Кейс неочаквано промениха рязко позицията си и поискаха моите свидетелски показания да бъдат спешно подготвени от Адв. Първанов и предадени им в най-бърз срок, но че всякакви възнаграждения

Конфиденциално

трябва да бъдат договорени с НЕК, а не с Уайт § Кейс. След близо три седмици, НЕК и МИЕТ ни информираха, че са заключили очевидното: че нашите договори са задължение на Уайт § Кейс, а не на НЕК. Тук е мястото да отбележа, че в споменатите разговори и заключения, участваше и представител от МИЕТ – г-н Величко Александров -съветник на служебния Министър. След като Адв. Първанов уведоми Уайт § Кейс за това развитие те заявиха, че нашата теза на етапа на който се намира делото е по-добре да не се използва, и че Уайт § Кейс „работят за максимална полза на НЕК в Арбитража“. Сякаш максималната полза на НЕК е да загуби това дело. В последствие разбрах, че през март 2015 г. ще има и второ изслушване с възможност за представяне на допълнителни доказателства пред Арбитража и след това през юли и трето заключително изслушване, което допълнително ме убеди, в недостатъчната заинтересованост на Уайт § Кейс да изпълят в пълен размер задължението към клиента си да максимизират неговта позиция.

В края, в заключение, бих искал да Ви уверя, че при желание от Ваша страна, съм готов да Ви предоставя пълен комплект с позицията за Арбитража и доказателствата към нея. Уверен съм, че тази позиция е в интерес на НЕК и България и Уайт § Кейс следва да бъдат убедени със силата на еднозначното желание на клиента си, да използват тази информация. Допълнително Ви информирам, че тезата е приложима и за делото, което НЕК води срещу Уорли Парсънс. Едновременно с това искам да уточня, че при решение от Ваша страна за използване на материалите и доказателствата (подготвени от мен и адвокат Първанов), запазването на конфиденциалността до определен етап, е необходимо и задължително условие за нашето без проблемно участие в процеса.

Като приложение, Ви изпращам Меморандума, който предоставихме с Адв. Първанов на Уайт § Кейс, на базата на който те пожелаха да използват аргументите и доказателствата, които им предоставихме. В случай, че имате желание за среща, ще се опитам да осигуря конферентно присъствие и на Адв. Първанов, който живее и практикува в гр. Ню Йорк, САЩ.

С уважение:

Ил. Костов /

10.12.2014 год.
гр.Белене